

Vičko ali svojevrstna zahvala učiteljem

Na osnovni šoli Vič učenci že vrsto let izdajajo glasilo Mladi ogenj, ki je predvsem literarno obarvano in je sad prizadevanj vseh učencev. Osmošolci pa so se letos domislili, da izdajo časopis ali bolje povedano revijo, ki bo polno zanimivosti, tako tistih iz njihovega okolja pa tudi onih, ki na

tak ali na drugačen način spremljajo njihovo življenje. In kar so se odločili, so naredili. Prijetno so presenetili tudi nas v uredništvu s dvema izvodoma **Vičkota**. Preprost in neposreden naslov so dali svoji reviji in ta pove vse. Njegovih 32 strani v prvi številki, ki je izšla aprila in jo lahko kupite za 90 SIT resnično prinaša kup zelo zanimivega branja, pa ne samo za šolarje, prepričani smo, da je Vičko dobro branje tudi za odrasle.

29. MAJA V VELIKIH LAŠČAH

Kanček drugačnosti ob dnevu šole in vrta

Časi se spreminjajo in mi se spreminjamo z njimi – le da mi bolj počasi. Nič ni težjega kot spreminjati sebe. Zavedajoč se navedenih resnic, poskušamo na šoli in vrtu pri pouku in ob pouku narediti trdnejši korak v to realnost.

Na »Dan šole« se vsi učenci, učitelji in delavci šole pripravljamo skozi vse leto v okviru načrtovalne dolgoročne projektne metode, ki na naši šoli vse bolj pridobiva na uporabnosti interesu učencev in učiteljev ter učinkovitosti. Na ta način po najlažji poti odkrivamo nova spoznanja o otrocih, kar je ena največjih vrednot pri načrtovanju in izvajanju našega zelo odgovornega poslanstva.

Letošnji »Dan šole« bomo pripravili na soboto, 29. maja, v dopoldanskem času med 8. in 13.30 uro in ga povežemo z 80 letnico poimenovanja Velikih Lašč kot trga, 80 letnico združništva v Velikih Laščah, 100 letnico kočevske proge in 70 letnico smrti velikega literata Josipa Stritarja. Če se boste odločili za ogled naših aktivnosti, bom navedel nekaj programskih zanimivosti, ki jih bomo izvajali ob »Dnevu šole«:

- predstavili bomo drobce neznanih, manj znanih, pozabljenih in zanemarnjenih vrednot kulturne in naravne dediščine našega okolja,
- predstavili se bomo z zanimivo kulinariko, vrtnarstvom, etnografskimi posebnostmi, zgodovinskimi dejstvi, sakralnimi in literarnimi zanimivostmi,
- vse navedene zanimivosti bomo dopoldne

Obvestilo

Društvo upokojencev Krajevne skupnosti Vič, Viška c. 42 vabi svoje člane na redni letni občni zbor, ki bo dne 26. maja 1993 ob 17. uri v dvorani Osnovne šole Vič na Nanoški ul.

Hkrati društvo prosi svoje člane, ki še niso poravnali članarine za tekoče leto, da to čimprej storijo. Pričakujemo vas vsako sredo med 16. in 18. uro v pisarni društva, Viška c. 42.

DU KS VIČ

Viški veselošolci veliko znajo

Izmed naštetih imen poišči drugo ime za krompir in ga obkroži:

- igor
- podzemno zlato
- podzemno jabolko
- razhudnik

V taka in še nešteto podobnih rešnih in neresnih vprašanj se je zagrizlo 112 viških učencev, ki so se udeležili občinskega tekmovanja »vesele šole«. Rezultati so bili kljub pričakovanju izredno dobri, mladi vedeži so pokazali, da je pridobivanje znanja na nevseljiv način veliko bolj zanimivo.

Občinski prvaki se bodo srečali na republičkem tekmovanju 30. maja v Cankarjevem domu, to so: 4. razred – Tomaž LEVSTIK o. š. Velike Lašče 5. razred – Tadeja BERTONCELJ o. š. Oskar Kovačič 6. razred – Mojca ŽEROVEC o. š. Trnovo 7. razred – Tina GALE o. š. Trnovo 8. razred – Andrej PEČENKO, o. š. Oskar Kovačič

Mentorjem in učencem želimo veliko uspehov. VESNA ČEČ

Aljaž, Mojca in Meta, Špela in Snežana so izvrstno zavrteli novinarska peresa in tako marsikaj zanimivega zvezo iz intervjujev z Jožetom Hudečkom, Manco Košir in Boštjanom Kuljšem. Pogled na življenje in predvsem na šolo niso zgolj spisi, ampak razmišljanja, polna pobud in najboljša je vsekakor tista o izbiri Naj učitelja. Osmošolci objavljajo natečaj z glasovnico o izbiri desetih najboljših učiteljev na šoli, katerega rezultate bodo objavili konec maja, torej že v drugi številki Vičkota. Nekaj potopisov, pa križanka, modne novosti, prigrizek tračarij in super strip Petek trinajsti, pa še kaj... Ni kaj, Aljaž Pengov-Bitenc kot glavni urednik in Mateja Arnejšek kot njegova pomočnica sta s Tomažem Ščko, Ano Barič, Matejo Petek, Ano Cimperman in Tino Trobec »zrihtala« dober časopis. Žal se jima ni uresničila zamisel o pridobitvi sponzorjev, pri čemer gre izzvati Gostilno Žabar, bila pa sta deležna neomejene pomoči njihove profesorice Nuše Perat in sodelovanja prof. Bratene. Pa še to. Z izidom Vičkota se želijo osmošolci oddolžiti svojim učiteljem in drugim učencem, da so jih kar osem let »prenašali«!

popestrili z zabavnimi programi v obliki plesnih, pevskih, športnih nastopov naših učencev in gostje Nece Falk.

Posebej bi izpostavili program dela »Korajža velja«. Tu gre za vključevanje pevcev začetnikov ob strokovnem delu mentorjev, ki jih bodo skozi dopoldanski čas pripravili za sklepni nastop ob 11.30 uri pri šoli. Sodelovali bodo tudi učenci-pevci začetniki iz OŠ Sodražica, OŠ Nova vas in OŠ Loški Potok. Najboljši s tega srečanja se bodo vključili v Republiško srečanje pevcev mladih talentov, ki bo 8. avgusta na Debelem rtiču. Levji delež pri vseh teh aktivnostih ima gospod Hvala iz Trbovelj.

Cilji »Dneva šole« so med drugim, da bi privabili velikolaške obrtnike, trgovce, intelektualce, ki bi se aktivno vključili v naša prizadevanja s svojimi otroki. Na ta način bi pričeli oživljati nekdanje imenitne tržne dneve, ki so bili prava posebnost Velikih Lašč. Odprta vrata so za vse, ki želijo z nami sodelovati.

Dan šole je priložnost, da se srečamo ob delu, da izmenjamo izkušnje, da naredimo korak naprej pri spoznavanju našega okolja, kulturne in naravne dediščine. Prav pozneje slednjega je priložnost za marsikatero krajana, ki bi želel vezati svoje življenje in delo na turistični ponudbi. Turizem je prihodnost naših krajev, samo začeti je potrebno na pravem koncu. Na vprašanje o turizmu nameravamo na ta dan pripraviti okroglo mizo, ki jo bodo vodili učenci. Povabili bomo odgovorne za to dejavnost. Okrogla miza bo potekala od 9. do 10.30 ure pri šoli. Ob koncu bi povedal tudi to, da ne boste žejni in ne lačni. Naši krožki bodo pripravili polno bero najrazličnejših dobrot, ki jih bo veljalo poskusiti.

E. Z.

Na izletu

Naš razred je bil v Cicibanu izžreban za šiškov izlet. V torek, 30. marca smo šli na lutkovno predstavo, v živalski vrt in na kosilo. Na predstavi smo gledali lutkovno igrico z naslovom Stotisočnoga. Igrica govori o stonogi, ki je bila grozno počasna pri obujanju in sezuvanju čevljev in je vedno zamudila kosilo. Njena babica je bila pri tem delu še bolj počasna. Ko je hotela staro prijateljico Matildo na sprehod je bila babica tako počasna, da je prijateljica ni hotela počakati. Na sprehod je odšla z ostalimi stonogami. Najbolj všeč mi je bilo, ko je stonoga morala pospravljati vseh sto parov čevljev. Potem smo odšli v živalski vrt. Tam smo se tudi slikali. Potem smo šli lahko v ogrado, kjer so bile male kozice. Bilo je zelo lepo. Ko smo odšli iz živalskega vrta, smo bili že pošteno lačni. Na kosilo smo odšli v restavracijo z imenom Skriti kot. Najedli smo se, tako, da skoraj nismo mogli hoditi. Potem smo odšli domov. Naslednji dan nam je učiteljica razdelila lego kocke in balončke, ki smo jih dobili od uredništva Cicibana. Izlet je bil prečudovit.

Mojca Vehar, 2. c OŠ Notranje Gorice

Honorarna zaposlitev

Za honorarno delo sprejememo računovodkinjo in natakarja. Informacije ob četrtkih od 9. do 12. ure, Opearska 31, Ljubljana.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV TRNOVO

Karitas ✠

Vse o našem delu

V eni od lanskih števil Naše komune smo se prvič predstavili našim občanom, menimo pa, da bi bilo prav in zanimivo, da vas o karitativni dejavnosti na Viču obveščamo pogosteje in zato uvajamo KOTIČEK KARITAS.

Za tokrat nekaj podatkov o našem delu v bližnji preteklosti: vsak mesec smo oskrbovali s hrano, higienskimi potrebščinami in po potrebi z obleko, 147 družin to je 359 ogroženih občanov stalno živečih v tem prostoru in 135 družin ali 453 oseb – beguncev, ki so našli med nami svoje začasno bivališče. Pomoč zanje smo dobivali od anonimnih darovalcev, delno je bila zbrana v košaricah po naših trgovinah, v mnogo večji meri pa je seveda prihajala iz tujine od mednarodnih humanitarnih organizacij.

Ljudje pa imajo seveda tudi drugačne stiske, ki so mnogokrat huje kot materialne in tudi tukaj je naše poslanstvo. Uspešno sodelujemo z vsemi sorodnimi organizacijami (Center za socialno delo, Zavod za zaposlovanje, Urad za begunce, RK Slovenije) in skupno z njimi iščemo izhode za ogrožene ljudi. Občasno obiskujemo tudi stare ljudi brez svojcev, bodisi na njihovih domovih ali v Domu na Bokalcih in jim s tem prinašamo žarek sonca, v dneših sicer polnih sivine.

Povezali smo se tudi s socialnimi službami na naših šolah in poskrbeli za nekaj brezplačnih inštrukcij za

učence, ki le-te potrebujejo, poravnali pa smo tudi nekaj položnic za šolo v naravi, za otroke, katerih starši tega ne bi mogli.

V okviru danih možnosti smo poravnali tudi stroške za ogrevanje, stanovanje, elektriko ipd. v skupni vrednosti 189.613,00 tolarjev.

V župnijski kuhinji pripravljamo dnevno 15–20 toplih obrokov za klošarje z našega področja, saj je tudi zanje treba poskrbeti.

V naših vrstah dela približno 25 sodelavcev, ki vedo, da je prostovoljnost, pripravljenost, da storimo nekaj dobrega brez zavestnega namena in želje, da bi bili za delo na običajen način nagradjeni, izraz človekove socialno usmerjene narave. V preteklem letu smo obiskovali številne seminarje, predavanja in neurtudno načrtovali kako bi lahko bili še uspešnejši in ljudem v stiski še v večjo pomoč.

Zaradi prostorske stiske (ob osnovanju so nas iz prijaznosti vzeli pod svojo streho v viškem župnišču, kjer pa je zaradi številnih dejavnosti premalo prostora), imamo redna dežurstva le enkrat tedensko dopoldan in popoldan, vsekakor pa so potrebe iz dneva v dan večje in oblike pomoči brezkončne, saj je naše delo v širšem družbenem interesu in ga opravljamo za ljudi ne glede na nacionalno in versko pripadnost.

Kot občinski nagradjeni v lanskem letu, smo globoko upali na pomoč matične občine, vendar nam žal zaenkrat ne morejo najti ustreznega prostora. MORDA PA VE KDO ZANJ in morda tudi kdo izmed vas prihaja do spoznanja, da ČLOVEK POTREBUJE ČLOVEKA in se nam želi predužiti? Izredno vas bomo veselili – najdete nas vsako sredo dopoldan od 10.00 – 11.30 in popoldan od 16.30 – 18. ure.

(AM)

V MAJU

Teden Rdečega križa

Delo z ljudmi predstavlja pretežno socialno dejavnost naše organizacije, kar je delitev hrane in drugih najnujnejših potrebščin tako beguncem, kot našim socialno ogroženim občanom. Brez dvoma je socialno ogroženih občanov naše mlade države vse več, vendar pa so kriteriji za dodelitev hrane vendarle potrebni tudi pri teh. To pa ne zato, ker te pomoči ne bi želeli dati, do česar sploh nimamo pravice, pač pa zato, ker je primanjkuje in moramo zato upoštevati število članov v družini, zaposelnost oziroma nezaposelnost, višino sredstev s katero družina razpolaga za kritje najnujnejših stroškov in seveda še, kakšne kriterije, ki pa jih vedo predvsem naši sodelavci po KO RKS, patronažne sestre in strokovna služba Centra za socialno delo. Delo z begunci iz BiH pa nam zapolnjuje še vedno največ časa. V mesecu maju nikakor ne smemo pozabiti na teden RK in sprejem mladih članov v naše vrste. Zato smo v povezavi z mentorji RK na osnovnih šolah, sprejeli v članstvo naše organizacije vse prvošolčke. V nekaterih osnovnih šolah so ob teh sprejemih povabili predstavnike KO RKS, kar

BILI SO MED NAMI

Tone Vogrinčič

Vsako slovo je težko, še posebej pa je težko in boleče zadnje slovo od prijatelja in sodelavca. Vkljub bolečini in žalosti, pa se moramo vedno sprijazniti z dejstvom, da je smrt samo prekinitev polnjenja čaše nesmrtnosti, ki jo je prijatelj Tone do roba napolnil v svojem kratkem in ustvarjalnem življenju, ki ga je pričel v Pomurju pred ne polnimi 44. leti. Skozi življenje je šel po težki poti, ki ga je peljala kot mladega uka željnega mladeniča v Ljubljano in mu omogočila, da se je izučil za poklic gostinca, ki ga je nad vse ljubil in se mu je v celoti predal.

S poklicem gostinca in dobro družico je prišel v našo pohorajsko dolino.

25. aprila je minilo 21 let odkar je pričel z delom kot samostojni gostilničar v gostilni Pri Pratkurju, v katero je vložil toliko svojega znanja in truda, imel pa je še polno načrtov za posodobitev. Glas o dobri gostilni, ki je z njegovo prijaznostjo in marljivostjo nudila prijeten počitek in dobro okrepljeno popotniku, ki se je sprehajal po lepših pohorajskih hribovih, se je hitro razširil po bližnji in daljni okolici. Bil je pravi zanesenjak, ki je hotel v sekciji občinske obrtne zbornice, ki jo je vodil, čimprej vpeljati v naše gostilne pravo slovensko kuhinjo.

Pretekli mesec je ves zagnan pričel organizirati teden viških gostincev. Prepričan je bil, da viški zasebni gostinci delajo dobro in bi jih bilo potrebno nujno vključiti v slovensko turistično ponudbo.

Tudi sicer je Tone Vogrinčič bogatil turistično ponudbo naše občine na številnih prireditvah in predstavitev – nazadnje zelo uspešno na sejnu Alpe-Adria. Za vse to je prejel še v letošnjem letu priznanje Mestne turistične zveze. Žal je bilo to poslednje za njegovo prekratko in tragično končano življenjsko pot. Radi se ga bomo spominjali!

JANEZ OVEN

V slovo Gusti Amon

Nepričakovano, sredi neumornega dela je odšla od nas naša zvesta sodelavka, predvsem pa od rojstva krajanka KS Trnovo. Za njo je nastala skoraj nenadomestljiva praznina. Njeno delo se je odražalo na vseh ravneh delovanja rdečega križa in socialnega varstva. Njeno človekoljubno naravnost bodo pogrešali zlasti njeni krajanje, kjer je najbrž že bolna, dolga leta skrbel, da ni ostal nihče lačen, v mrazu ali brez strehe nad glavo. Težko je opisati njeno veliko delo, ki ni bilo uokvirjeno le v krajevno organizacijo, ampak je delovala tudi kot članica predsedstva občinske organizacije Ljubljana Vič-Rudnik, kot predsednica nadzornega organa občinske organizacije RKS, nikoli ni odklonila nobene naloge v mestni organizaciji RKS, kako tudi ne v družbenem življenju občine. Posebno hvaležnost čutijo tudi upokojenci KS Trnovo, kjer je z roko v roki delala v skladu z načeli RKS in društvom upokojencev. S svojim zgle-

dom je prispevala k vključevanju mladih k delu naše človekoljubne organizacije.

Za svoje neumorno delo je prejela številna priznanja RS in osebnostno priznanje občine Ljubljana Vič-Rudnik v letu 1987. Vsa priznanja so premo za njeno človekoljubnost in odkrivanje lastnih potrebam.

Tem brideljke je zato naše spoznanje, da naše drage Gusti ni več med nami. Njo in njena dela bomo ohranili v trajnem spominu.

Občinska organizacija RKS Ljubljana Vič-Rudnik

IZ ŠENTJOŠTA

Bili so med nami!

Več kot leto je že od tedaj, ko smo se poslovili od dveh ženic. Prva se je začela nagibati k stotim, druga k devetdesetim letom. Veliko skupnega sta imeli.

Obe sta bili vesele narave, obe skromno živeli, obe globoko verni, obe majhne postavbe, obe vdovi, obe živeli v naravi naravno, pristno življenje. In nenazadnje sta se obe preživljali z nabiranjem gozdnih sadežev.

Prva je zapustila solzno dolino Ivanka Droftina-Glavtarjeva. Še je spomin na njo v ljudeh. Kako je drobila skozi vas, vsa krhka in majcna. Tu pa tam se je ustavila in prislunhala žvrzolenju ptic. Nekoč, pred leti, ko sva skupaj pobirali krompir na sosedovi njivi, mi je pripovedovala: »Veliko deteljas ne je bilo. Služile smo pri bogatem kmetu. Zvečer so pa prišli fantje, pa smo peli in plesali. Pa je prišel Andrej iz Šentjošta. Pomislil, prav k nam na Štajersko je prišel. Zagledal se je prav v mene. Samo jaz sem mu bila všeč in to zato, ker sem bila najbolj veselo dekle.«

Kako smo danes lačni sproščenege smeha, še posebno tista mladina, ki brez cilja tava po svetu.

Druga – Franciška Jankovec-Fefernca, je odšla po plačilo k očetu nekaj mesecev za Glavtarjevo Ivanko. Ta mati je živila samotarstvo življenja na vrhu hriba nad našo vasjo. To je bila njena oaza mira, katero je obkrožal venec smrek. Zadnja leta ji je delal družbo samo pes, zvesti prijatelj, ki jo je spremljal tudi v cerkev. No, družbo so ji delale tudi smrice in zajčki, ki so jo hodili pozdravljat na prag. Od te prizkušene žene (moža so ji ubili partizani, hčerko-mladotletno je ubila strela, ona je bila zraven; druga hči ji je pred leti tudi umrla) se je šentjoški mladi rod učil skromnosti in vdanosti v Božjo voljo. Nekoč smo ji nesi velikonočni žegen. Hvaležna je bila, ampak tudi ona je hotela kaj dati. Tako ravne, pa je hotela in je dala. Pirhe otrokom!

Kdor hoče dati, da, pa če takorekoč nič nima.

V začetku februarja pa se je poslovil v 87. letu Polde Oblak-Stanski Polde so ga klicali, oče petih otrok. Slovel je po modrosti, trodružnosti, delavnosti in iskrenosti. Vsem tem je vzgojil tudi svoje otroke. Še dolgo pa bodo živele med ljudmi njegove besede:

IVANKA KAVČIČ